Ч. 15. Субота 1 лютого (19) січня 1908. Рік XVIII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улица Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациі незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостинах на провинциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

З делеґацпй. — Буджетова комісия. — Угорский сойм. — Вісти з Бельгії.

Войскова комісия угорскої делеґациї вела вчера дальшу дискусию над войсковим буджетом. Пос. Саґі вніс поправку, після котрої комісия признає потребу підвисшеня офіцирских поборів і висказує надію, що упразильнене тої справи зробить ся в порозуміню міністерства війни з обома правительствами і що та справа буде угорскими правами забезпечена. П. Міністер війни Шенайх заявив, що не потреба вже оправдувати конечности підвисшеня офіцирских плат, бо самі делеґати признали ту конечність. Супротив поодиноких заміток, що офіцири тепер розмірно добре платні, вказує бесідник на армії инших держав і доказує, що платні офіцирів французкої армії і німецкої тепер значно висші, як проектована підвисшена платня австрийских офіцирів. П. Міністер годить ся з поправкою пос. Саґіого. Комісия ухвалила перейти до дискусиї подрібної. На тім перервано наради до пополудня.

Комісия заграничних справ і окупацийного кредиту австрийскої делеґациї зібрала ся вчера перед полуднем на наради і розпочала дискусию над буджетом міністерства заграничних справ. Справоздавець марк. Бакегем розпочав дискусию обговоренем подій послідного року, а відтак підніс, що проґрама міністрів заграничних справ стрітить ся з признанем делеґациї. Вкінци обговорив поодинокі позициї буджету і підніс потребу помноженя висших посад в міністерстві заграничних справ. Промовляло відтак ряд бесідників, між иншими презес Кола польского, пос. Ґломбиньский. По промові пос. Ґломбиньского відложено дальші наради до нині рана.

В своїй передвчерашній промові в комісиї буджетовій зазначив п. президент міністрів бар. Бек, що вповні годить ся з увагою п. Пльоя в справі абсолютного усуненя урядників від участи в політиці. Нині велика частина урядників остає в ріжних політичних таборах. Президент побоює ся, що коли та діяльність буде рости, то згодом буде поменшати ся здібність урядників. Урядник має полагоджувати акти, а не займати ся політикою, бо в той спосіб може свої обовязки виповняти тілько через половину. Премієр не хоче перепиняти урядників у виконуваню горожаньских прав, однако що переходить через край, єсть лихом. Тому премієр видасть відповідні поученя для урядників, аби кинули невідповідну дорогу, однако він не задумує против них виступати з карними репресиями.

Менше годить ся премієр зі словами п. Пльоя що-до національного порозуміня. П. Міністер думає, що мусить лишити ся при своїй методі, щоби крок за кроком, від випадку до випадку, від краю до краю трактувати ті відносини. Він надіє ся, що невдовзі розпочату вже працю з користию дальше поведе. Однако премієр знає, що навіть до дрібних результатів веде ще далека хрестна дорога. Але на Голгофту він не піде та не має охоти дати себе прибити на хресті національних конференций для взаїмного порозуміня або чогось подібного. Він уважав би то за зовсім безплодну жертву, а як президент міністрів занадто любить жите, щоби его вчасно покінчити болючою смерти.

Рада міністрів складає ся крім президента міністрів і міністрів поодиноких ресортів, котрі мають свої відділи адміністрацийні та фунґують як дорадники корони, також із т. зв. міністрів-краянів, котрі не мають ніяких ресортів і фунґують тілько як дорадники корони. Вже сама назва міністрів краянів є властиво неточна. Наша конституция не знає міністрів-краянів у повнім значіню того слова, тілько дорадників корони, не маючих означеного ресорту; саме они грають в колеґії міністрів кваліфіковану ролю експертів і мирових судиів.

---

15)

ЗНАК ЧОТИРОХ.

Оповідане — Конана Дойле.

(Дальше).

— Я хотів би наймити его парову лодку.

— Ах, пане, коли він якраз тою лодкою виїхав. Тому то мені й з гадки не сходить, бо знаю, що нема на ній настілько вугля, щоби можна заїхати до Вульвіч і назад. Як би він взяв був барку, то було би що иншого. Він їздив на ній вже нераз аж до Ґревзенд, а коли там було богато роботи, то він там і на ніч лишив ся. Але що єму з парової лодки без вугля?

— Може він там де в долині над рікою на якій верфті купив вугля?

— Може бути; але він не скорий до того. Він же заєдно виговорює на тоті страшенні гроші, яких там жадають лиш за кілька міхів. А відтак я й не дуже довіряю тому з деревляною ногою і поганим лицем, до того з якоюсь не нашою мовою. Чого лиш той вчепив ся мого старого?

— Якийсь з деревляною ногою? — сказав Гольмс і вибалушив очи.

— Так, пане, якийсь брунатний хлописко з лицем як у малпи, котрий вже нераз допитував ся тут за моїм старим. Послідної ночи викликав він его на двір; мій чоловік, видко, вже знав, що він прийде, мав пару на лодці. Кажу вам, пане, щиро, що мені то чомусь не подобає ся.

— Алеж люба пані Смайс — сказав Гольмс, здвигаючи плечима. — Ви непокоїте ся без всякої потреби. Як же можете знати, що той, що прийшов в ночи, був з деревляною ногою? Не розумію, як ви то можете з такою певностию припускати.

— Я пізнала его зараз по голосі. Могло бути около третої години, коли він запукав до вікна. — Вставай товаришу — відозвав ся він — пора іти на варту! — Мій старий збудив Джіна — то бачите мій найстарший — та й пішли, не сказавши мені ані слова. Я чула ще, як він деревляною ногою стукав по каміню.

— А чи той з деревляною ногою був сам один?

— Того вже дійстно не вмію сказати. Я більше нічого не чула.

— Прикро мені, пані Смайс, я був би охотно наймив парову лодку а люди хвалять ваше судно — як то оно називає ся?

— „Аврора" — пане.

— Правда! — Але то не тота стара зелена лодка з жовтими смугами, котрої передний конець був так широкий?

— Борони Боже; то таке хороше мале судно, яке лиш було на ріці. Оно сьвіжо було помальоване, чорне з двома червоними смугами.

— Дякую вам, пані Смайс. Чей небавком дістанете вість від свого чоловіка. Я їду просто долі рікою а коли де побачу „Аврору", то дам єму знати, що ви занепокоєні. Отже з чорним комином, кажете?

— Ні, пане; чорний з білим паском довкола.

— А, правда, правда, то боки лодки чорні. Оставайтесь здорові, пані Смайс! — Тепер кажемо перевести ся пороном, Ватзоне, онтам якраз стоїть перевізник. — Ми сіли собі на лавочці порона. — Головна річ з людьми того рода — сказав Гольмс — єсть, не дати ніколи пізнати, що їх розповіданє може мати для нас якусь важність. Скоро они то зміркують, то зараз мовчать, мов би набрали води до рота. Противно же, коли їх слухає ся ніби неохотно, то можна всего довідати ся, чого лиш хочемо.

— Наша дорога тепер досить ясна — сказав я.

— Ну, щож би ви насамперед зробили?

— Я наймив би лодку і поїхав за „Авророю" долі рікою.

— Любий друже, то була би величезна задача. Парова лодка могла причалити до якої небудь верфти по одним або по другім боці ріки межи отсим місцем а Ґринїгем. За мостом тягне ся милями далеко справдешний лябіринт причалий. Перешукати їх всі, на то треба би богато днів часу, як би ми самі хотіли то зробити.

— То віднесіть ся до поліциї!

— Ні. Ательні Джонса закличу мабуть аж в послідній хвили. Він не злий хлописко і я не хотів би нічого зробити, що могло би вийти єму на шкоду. Але я завзяв ся упорати ся й без него, коли ми вже так далеко зайшли.

— А може помістити в ґазетах яку опо-

Що-до міністерства праці то рада державна буде мати нагоду займити в тій справі становище.

Премієр обговорював дальше справу урядових дневників і ц. к. Бюра кореспонденцийного. Признає, що дневники урядові читає тілько той, хто мусить, однако думає, що ніяка поправа тут не поможе, бо суспільність усе буде підозрівати урядову прасу о тенденцийність.

Вкінци боронить премієр німецкого міністра-краяна Пешку, котрого атакували Чехи за єго промову, виголошену в Градци.

В угорскім соймі пос. Надь вніс інтерпеляцию в справі резолюциї, яку предложив референт в угорскій комисиї войсковий делеґациї що-до підвисшення офіцирских поборів. Інтерпеляцию ту відослано президентови міністрів.

Про підозріні грошеві маніпуляциї бельґійского короля оголосив недавно один з клерикальних орґанів в Бруксели сензацийну статю. Між иншим обчисляє той дневник доходи з африканьскої держави Конґо, котрої властителем єсть король Леопольд. Та держава від 1887 року затягнула довгів на 114 міліонів франків. З тої суми пішло 29 міліонів на закупно будинків і землї в Бельґії, а решта в квоті 85 міліонів зістала ся королеви. Як голова держави Конґо заробив Леопольд на спекуляциях у Х-нах 15 міліонів, з домени коронної в Конґо дістав 80 міліонів франків. Високі суми виграв король на біржи. Взагалї можна обчислити „заробок“ Леопольда з королївства Конґа і єго позичок на 175 міліонів франків. Куди-ж дїває король ті величезні суми? Король має величаві посілости в південній Франциї, тепер купив замок під Парижем, розпочав будувати замки в Лякен і Остендї, триюмфальний лук в Бруксели та якусь загадочну „сьвітову школу“ в Тервірен. Однако, коли на все те він видав 20, а навіть 35 міліонів, то ще лишає ся коло 140 міліонів франків, про котрих призначене нічого не знаємо. В кождім разї не можна підозрівати Леопольда, немов би він робив якісь ощадности; бо всю свою господарку він урядив так, аби не зіставити по собі ніякого спадку. На питанє, куди діли ся ті величезні гроші, король не дає ніякої відповіди, іґноруючи зовсїм публичну опінію. Тілько полюючі на сензацийні сплетнї ґазети приносять що раз нові інформациї про видатки короля на удержанє цілої купи дам із т. зв. „пів-сьвіта“.

Новинки.

Львів, дня 31-го січня 1908.

— Іменованя. П. Міністер справедливости іменував радниками суду краєвого секретарів: Єронима Лукашевича в Стрию, Тадея Дияковского в Сколю для Золочева, Ів. Дембицкого в Дрогобичи для Самбора, заступника прокуратора Вол. Маєра в Стрию, секретарів судових: дра Тад. Косевича у Львові, Мих. Яценя в Перемишли, Елія Фревкля в Перемишли для Сянока, Альфреда Мільского у Львові, Ант. Копровского в Самборі і заступника надпрокуратора в VIII кл. раньги Юл. Калужняцкого у Львові.

— Перенесеня. П. Міністер справедливости переніс радників суду краєвого: Фалем. Лятошиньского зі Стрия і Каз. Янка, начальника суду повіт. в Глинянах обох до Львова; Конст. Онишкевича, нач. суду повіт. в Снятині до Стрия; Ст Обертиньского, нач. суду повіт. в Заболотові і Вол Русина із Золочева до Львова; Ореста Дембицкого нач. суду в Устриках до Тернополя; Вол. дим. Куриловича, нач. суду в Рманові до Львова; Юл. Гарльцкого, нач. суду в Підгайцях до Золочева Мар. Онишкевича, нач. суду повіт. в Радехові до Львова.

— Нещасливі пригоди. На робітника Ів Маркеля в хвили, коли переходив вчера через ул. Костюшка, наїхав візник парокінної дорожки, звалив єго на землю а колеса перейшли Маркелеви через плечі. — На ул. Об'їздовій візник Микола Павляк взяв ся підносити свого коня, котрий посовгнув ся і упав. При тім кінь фиркнув ногою так, що вдарив Павляка ногою в лице і вибив єму кілька зубів. — З Гамбурґа доносять про таку подію: Перебуваючий в Гамбурзї др. Шмід з Токіо, котрий приїхав до Німеччини з японьскими студентами інжинериї оглядати фабрики, приступив при звиджуваню електричного заведеня за близько до одної з електричних батерий і ударений током електричним згинув на місци.

— Вісїм міліонів грішми або 1461 лїт кримiналу — на таку дрібничку мав бути засуджений сими днями властитель адресового бюра Гуґо Отто в Берлинї. Отто на жадане всїляких купців і фабрикантів виписує на кувертах адреси ріжних людий, а відтак розсилає їх з оголошеннями тих фірм, які у него замовляють собі адреси. До помочи при тій роботї держить він собі кількох людий, що мають з того маленький заробок, але головну роботу викопує він сам при помочи своєї родини. В осени 1906 фірма „Міског і Ска“ в Копенгазї, котрої властителем був якийсь давнїйший продавець льосів в Любецї, Лїбберс, замовила у Отта 100.000 адресів на цїлу Німеччину. Під тими адресами мали розсилати ся нїби то льоси льотериї Червоного Хреста. Коли вже були готові куверти з адресами, одержав Отто до розсилки пляни згаданої льотериї, але з ними також пляни заказаної навіть в Данії „Даньскої кольоніяльної льотериї“. Показало ся пізнїйше, що фірма „Міског і Ска“ то мантїйска спілка і що згаданий Лїбберс заробив на тім обманьстві до 14 днїв не менше лиш 55.000 марок (66.000 К).

Коли обманьство викрило ся, потягнено Отта до одвічальности за розсилане заказаних в пруский державі льосів. За таку провину накладає пруский закон за висланє кождого льосу або кождого пляну заказаної льотериї що найменше 200 до 600 марок. Прокуратор поставив отже внесене, щоби на Отта наложено найнисшу кару 200 марок за кождий розісланий плян, а що Отто розіслав був 40.000 примірників, то після жаданя прокуратора повинен би був заплатити 8 міліонів марок. В такім случаю, колиби тої грошевої кари не можна було від него стягнути, то він мусїв би був відсидїти в арешті за кождих 15 марок один день або всего разом 1461 лїт і около 2 місяцї. В виду того суд засудив обжалованого, увзглядняючи то, що він всї листи вислав одного дня, отже ділав лиш раз і що не був сьвідомий обманьства, лиш на 1500 марок грошевої кари або 100 днїв арешту.

— Дрібні вісти. Нинї послїдного січня маємо у Львові красний весняний день, як і взагалї вже від кількох днїв буває у Львові по 4 до 5 степенів тепла. Єсть однак обава, що в лютім і марті зима ще на добре заверне. — Сокіл в Болехові устроює в недїлю дня 2.

вістку і зажадати, щоби верфтові майстри повідомили нас.

— То було би дуже зле! Наші люди довідали би ся зараз, що ми вже на їх тропі і повтїкали би, може навіть виїхали би й з краю. Доки они ще чують ся безпечні, то бодай їм не спішно. Зі взгляду на то поступоване Джонса дуже нам на руку; звістка про єго діла дістане ся певно до ґазет а втікачі довідають ся з того, що поліция порає ся дуже — на фальшивій тропі.

— А щож тепер зробимо? — спитав я, коли ми коло Мільбанк вийшли на беріг.

— Буде найлїпше, коли возьмемо дорожку, поїдемо домів, кажемо дати собі сніданє і положимо ся на кілька годин спати. Може дуже легко бути, що вечером будемо мусїли знов уганяти. — Дорожкаре, їдьте до найблизшого телеґрафічного бюра. — Тобіго задержимо ще при собі; він може нам ще придати ся.

Ми станули перед урядом почтовим при улици Петра великого а Гольмс надав свою телеґрафічну депешу.

— Як гадаєте, до кого я телеґрафував? — спитав він, коли ми пустились в дальшу дорогу.

— А звідкиж я то можу знати!

— Пригадуєте собі той корпус добровольців з Пекарскої улиці, котрий в справі Джефферзона Гопса робив менї службу полициїну?

— І ще би собі не пригадував — сказав він сьміючись.

— Отсе єсть якраз нагода, при котрій хлопці можуть показати ся неоціненими. Коли їм не удасть ся, то я маю ще инші способи; але на всякий случай спробую. Телеґрама відійшла до мого малого, замащеного ляйтнанта Віґґінса і я сподїваю ся, що він з'явить ся з своїм войском перед нами, заким ми ще скінчимо снїдати.

Тепер було межи осьмою а девятою годиною і я чув ся по так ріжнородних зворушенях утомлений на дусї і тїлї. Я анї не міг уважати тої справи за чисто розумову задачу анї одушевляти ся для неї так пристрастно як мій товариш. Про Вартоломія Шольто чув я так мало доброго, що єго убийник не викликував в менї занадто велику відразу. Правда, що відзисканє скарбу видавало ся й менї великої ваги. Часть з него припадала без сумнїву панї Морстан і я готов був все зробити, щоби она прийшла до свого права. Она могла би, що правда, й на завсїгди зійти менї з очий, колиб прийшла в посїданє того скарбу, але то була би малодушна і самолюбива любов, котра би таким гадкам давала на себе впливати. Коли Гольмс не жалував ніяких трудів, щоби вишукати злочинців, то я мав ще в десятеро сильнїйшу причину викрити той скарб. Скупавши ся дома і перебравши ся, почув ся я якось дивно відсьвіжений. В нашій компатї застав я вже снїданє а Гольмс налив менї кави.

— От маєте тут — сказав він сьміючись і показав на якусь статейку в ґазеті: „енерґічний Джонс і премудрий ґазетник уложили вже собі цїлу справу так, як їм то потреба. Але вам мабуть досить тої історії. Лїпше їджте насамперед свою шинку і яйця.

Я взяв ґазету до рук і прочитав коротку статейку, котрої заголовок звучав: З а г а д о ч н а п о д і я в Г о р і ш н ї м Н о р в у д ї.

Як нам Штандард доносить, знайдено послїдної ночи около 12 год. пана Вартоломія Шольто з Пондішері-Льодж в своїй компатї неживого і то серед обставин, які кажуть здогадувати ся злочину. Що правда, не знайдено ніяких слїдів насильства на особі пана Шольто, але дорогоцїнна збірка індийских дорогих каменів, яку погибший дістав в спадщинї по своїм батьку, десь щезла. То відкрили насамперед пан Шерльок Гольмс і др. Ватзон, котрі з братом погибшого, Тадієм Шольто прийшли були до дому. Особливо щасливим случаєм стало ся, що Ательні Джонс, звістний член тайної поліциї вже в пів години по першім алярмі міг бути на місци. При своїх знаменитих здібностях і великім досьвідї впав він борзо на слїд злочинців і, як зачуваємо, арештовано вже брата Тадія Шольто, господиню паню Бернстон, якогось індийского дозорця дому іменем Ляль Рао і дверника Мек Мирда. Злодії мусїли бути докладно обзнакомлені з урядженєм дому, бо як бистроумні досьвіди пана Джонса показали, не влїзли они анї дверми анї вікном, лиш крізь дах, звідки крізь спадкові двері дістали ся на вишку, що стояла в звязи з комнатою, в котрій знайдено трупа. Із сего факту виходить ясно, що влом був добре приготовлений. Велика похвала належить ся урядникови закона, що він взяв ся зараз і з цілою енерґією до дїла. Сьвітлї прикмети нашої тайної поліциї потвердили ся при сїй нагодї знов знаменито.

(Дальше буде).

лютого аматорску виставу народної штуки „Не ходи Грицю на вечерниці“. По представленю вечерниці з танцями. — В Надвірній відбуде ся дня 2. лютого о 8 год. вечером в ратушевій сали аматорске представлене ком. в 1 дії „Боз цвите“ і ком. в 1 дії „Настоящі“. — В Янові під Львовом вкрадено в ночи з 28 на 29 с. м. із саджавки на шкоду Берля Равбфоґля 10 линів, 40 щупаків і 80 шаранів загальної вартости около 800 кор. — З Дрездна наспіла вість, що якийсь чоловік напав вчера на подвірю тамошного союзного банку на возного касового і приголомшивши его ударом в голову, вирвав ему касетку з 15.000 марок. Показало ся, що напад був уданий і возного арештовано. — Секция міскої ради санітарної у Львові ухвалила резолюцию, взиваючу маґістрат, щоби розважив справу примусового умундуровання львівских дорожкарів. Цікаво знати, хто був би здоровійший від мундурів, чи дорожкарі чи Львовяни? — Розправа против Олекси і Олени Карчмарів та Івана Денеґи, обжалованих о підпалене, закінчила ся вчера вироком увільняючим.

— Київска громадска бібліотека оголошує слідуючу просьбу: Зважаючи на те, що Київ центр і осередок українського духовного і культурного житя, „Київска громадска бібліотека“, ідучи на зустріч жаданям українських читачів і бажаючи вадовольнити їх потреби, поставила своєю метою відкрити з початку 1908 року „Український Оддїл“, де повинні бути українськи книжки, ґазети, журнали і инші виданя, з осібним українським катальоґом. З свого боку бібліотека уже зробила заходи придбати, о скілько дозволили матеріяльні кошти, певну скількість книжок і „Український Оддїл“ почне функціонувати з середини січня 1908 року. Але, щоб як найкрасше справдити свій намір, „Київска громадска бібліотека“ звертає ся з прошенем до всїх українських письменників, редакторів, видавців, книгарів і всїх прихильників, кому дорогі інтереси української літератури і українського культурного житя, підтримати і допомогти як найповнїйше зорґанізувати „Український Оддїл“ своєю працею і ласкавою участию і не відмовити, коли є змога, подарувати і прислати свої твори і виданя, а також з початку 1908 року часописї — ґазети і журнали, по спромозі, gratis. Всїм тим, хто ласкаво згодить ся допомоги упорядковувати „Український Оддїл“, заздалегідь складаємо щиру сердечну подяку. Керманич „Українського Оддїла“: Ол. Коваленко.

— Про диямант Кулїнан, котрий, як звістно, трансвальске правительство дало в дарунку англійск. королеви, доносять тепер, що єго сими днями вивезли зовсїм тихцем англійскі тайні поліцисти до Амстердаму, де єго будуть шлюфувати. Доси спочивав він в анґлійскім банку замкнений і запечатаний а детективи стерегли его день і ніч. Диямант той мав первісно бути шлюфований на брилянт в Льондонї, але показало ся, що там нема так зручних шлюфарів як в Амстердамі. Коли і як той диямант вивозили, того крім урядників банку і детективів ніхто не знав, бо диямант має бути в такий самий спосіб знов привезений. В Амстердамі завезено диямант в ночи під ескортою поліції до шлюфарні диямантів Ашера, де его переховують і будуть шлюфувати в сутеренах безпечних від огню і влому. Шлюфоване буде відбувати ся більше менше цїлий рік і то під дозором поліції, котру сам Ашер оплачує. Задля величини диманта треба буде окремих знарядів і длятого шлюфоване розпічне ся аж в половині лютого а може навіть аж в марті.

„Кулїнан“ в теперішнім, стані єсть 20 разів так великий як славний індийский диямант „Ког-і-нур“ („Гора сьвітла“ — також власність анґлійского короля). В теперішнім стані виглядає він як би груда сухої арабскої ґуми величини двох кулаків. О величині і вартости „Кулїнана“ можна набрати понятя із слідуючого порівнаня: Три славні диямапти „Ког-і-нур“, „Орлов“ і „Аббас Мірза“ важать разом лиш ледви сему часть „Кулїнана“. А що сам „Орлов“ оцінюють на 4,800.000 К, „Аббас Мірзу“ на звиш 4 міліони а „Ког-і-нур“ на 3,600.000 К, а до того це вартість брилянта росте в квадратовім відношеню до ваги каміня, то треба признати, що Трансвальці заплатили добре анґлійскому королеви за надане їм лїберальної конституції.

З „Кулїнана“ має бути вирізаний насамперед брилянт ваги 800 каратів, котрий що до величини і краси буде перевисшати всї доси звістні брилянти, котрі все ще будуть мати досить значну вагу і вартість. Позаяк той диямант „Кулїнан“ єсть призначений до украшеня анґлійскої корони королївскої, котра важить тепер 39 унций, то по вправленю нового диямапта буде она важити не менше лиш 51 унций (102 лути або півтора кільоґрама і 28 і пів дека; єсть що двигати на голові!) На тій короні єсть тепер 2818 диямантів, 297 перел і богато инших дороцінних каменів. Найдорожшим каменем на тій короні єсть один рубін, котрий оцінюють на 2,400.000 корон. Він дістав ся був в чотирнайцятім столїтю в дарунку якомусь іспаньскому князеви і украшав в славній битві під Азінкур 1415 р. шолом короля Генриха IV.

До історії диямапта „Кулїнан“ треба ще тут додати, що єго не знайдено, як то первістно говорено на диямантових полях в Кимберле, лиш в копальни „Premier Diamond Mine“ в Райтон коло Преторії в Трансвалю. Імя своє одержав той диямант від директора згаданої копальні, Кулїнана, котрий єго знайшов, а котрий єсть тепер також і членом трансвальского парляменту. Від часу, як той диямант найдено, то і стация Райтон одержала назву Кулїнан.

Телеґрами.

Відень 31 січня. Міністерство зелїзниць призволило на час одного року адвокатови Йосифови Вестрайхови зі Львова і Кароледи Петржиковскому з Криниці переводити вступні роботи технічні до льокальної зелїзниці із Станиславова до Яблінки через Лисень, Богородчани, Росільну, Космач, Раковець і Солотвину, дальше для зелїзниці льокальної з Крехович через Рожнятів і Ценеву до Небилова; — ґр. Домінікови Потоцкому зі Львова разом з промисловцем і підприємцем будівельним Михайлом Поляским на вступні роботи около будови зелїзниці льокальної з Рахиня через Долину і Сгрутин вижний до Небилова.

Відень 31 січня. Кореспонденция „Австрия“ на основі вісти з добре поінформованого жерела заперечує рішучо, мов би християньско-суспільна партия старала ся о обсаду одного або другого міністерства членом своєї партиї.

Варшава 31 січня. Вчера вечером убито тут директора акцийної фабрики зелїза, під фірмою Бернгард Гандтке і Ска, Генриха Гандтке.

Льондон 31 січня. Із женщин, арештованих за демонстрацию в користь права голосованя для женщин, засуджено чотири на 6 місяців вязниці або на грошеву кару. Три із засуджених заявили, що відбудуть кару вязниці.

Льондон 31 січня. До Daily Telegr. доносять з Ню-Йорку, що президент Рузвельт лагодить ще одну відозву до конґресу, в котрій виступає остро против трустів і закидає їм спекуляцию акциями.

Париж 31 січня. „Temps“, обговорюючи експозе бар. Еренталя, заявляє, що оно викликало особливе заінтересоване зі взгляду на проґраму будови зелїзниць на Балкані; не далекий вже час, коли австро-угорскі поїзди будуть курсувати межи Солунем а Віднем.

Лїсбона 31 січня. Арештовано тут якогось поручника сторожі митової і кількох инших осіб. Поліция впала на слід приготовлених демонстраций. В кількох помешканях переведено ревізию і забрано оружие і муніцию.

Рух поїздів зелїзничих

важний від 1. мая 1907 — після часу середно-европейского.

Примітка. Грубі числа означають поспішні поїзди; нічні поїзди означені сьвіздкою. Нічна пора числить ся від 6. години вечером до 5 год. 59 мін. рано

Приходять до Львова:

З Кракова: **8·40***, **2·31***, **8·55**, **1·30**, 5·50*, 7·25, 9·45, 5·25, 9·50*.
З Ряшева: 1·10.
З Підволочиск (голов. дворець): 7·20, 12·00, **2·16**, 5·40, 10·30*.
З Підволочиск (на Підзамче): 7·01, 11·40, **2·20**, 5·15, 10·12*.
З Черновець: **12·20***, 5·55*, 8·05, **2·25**, **3·55**, 9·01*.
З Коломиї, Жидачева, Потутор: 10·05.
Зі Станиславова: 8·05.
З Рави і Сокаля: 7·10, 12·40.
З Яворова: 8·22, 5·00.
З Самбора: 8·00, 10·30, 1·55, **9·20***.
З Лавочного, Калуша, Борислава: **7·29**, **11·50**, 10·50*.
Зі Стрия, Тухлї: 3·51
З Белзця: 4·50.

Відходять зі Львова:

До Кракова: **7·05***, **12·45***, 3·45*, **8·25**, 8·40, **2·45**, 6·15*, 7·20*, 11·00*.
До Ряшева: 4·05.
До Підволочиск (голов. дворець): 6·20, 10·45, **2·17**, 7·00*, 11·15*.
До Підволочиск (з Підзамча): 6·35, 11·03, **2·32**, 7·24*, 11·35*.
До Черновець: **2·51***, 6·10, 9·20, **1·55**, 10·40*.
До Стрия, Дрогобича, Борислава: 11·30*.
До Рави, Сокаля: 6·12, 7·10*.
До Яворова: 6·58, 6·30*.
До Самбора: 6·00, 9·05, 4·30, 10·51*.
До Коломиї і Жидачева: 2·35.
До Перемишля, Хирова: 4·05.
До Лавочного, Калуша, Дрогобича: 7·30, 2·26, 6·25*.
До Белзця: 11·05.
До Станиславова, Чорткова, Гусятина: 5·50.

Поїзди льокальні.

До Львова:

З Брухович (від 5 мая до 29 вересня) 3·25, 5·30 по полуд. і 8·20 вечер; (від 5 мая до 29 вересня в неділї і рим. кат. сьвята) 1·46 по полудни; (від 1 червня до 31 серпня в неділї і рим. кат. сьвята) 10·05 перед полуд.; (від 5 мая до 31 мая, від 1 до 29 вересня в неділї і рим. кат. сьвята, а від 1 червня до 31 серпня що дня) 9·55 вечер.

З Янова (від 1 мая до 30 вересня що дня) 1·15 по полудни і 9·25 вечер; (від 12 мая до 15 вересня в неділї і рим. кат. сьвята) 10·10 вечер.

Зі Щирця від 26 мая до 15 вересня в неділї і рим. кат. сьвята 9.40 вечер.

З Любіня від 12 мая до 15 вересня в неділї і рим. кат. сьвята 11·50 вечер.

Зі Львова:

До Брухович (від 5 мая до 29 вересня 2·28, 3·45, 5·45 по полудни; від 5 мая до 29 вересня в неділї і рим. сьвята 12·41 по полудни; (від 1 червня до 31 серпня в неділї і рим. сьвята) 9·05 рано; (від 5 до 31 мая і від 1 до 29 вересня в неділї і рим. сьвята, а від 1 червня до 31 серпня що дня) 8·34 вечер.

До Рави руської 11·35 в ночи (що неділї).

До Янова (від 1 мая до 30 вересня що дня) 9·15 перед полуднем і 3·35 по полудни; (від 12 мая до 15 вересня в неділї і рим. сьвята) 1·35 по полудни.

До Щирця 10·45 перед полуднем (від 26 мая до 15 вересня в неділї і рим. сьвята).

До Любіня 2·10 по полудни (від 12 мая до 15 вересня в неділї і рим. сьвят.

За редакцию відповідає: **Адам Креховецкий.**

З друкарні В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).